

TÓTH KÁLMÁN HÁROM EDDIG ISMERETLEN KÖLTEMÉNYE.

Tóth Kálmánnak, az 1860-as évek kedvelt lírikusának, három eddig ismeretlen versét találtam a Bajáról elszármazott Tessényi-család írásai között. A család nő-tagjai szeretettel féltve rakosgatták és őrizgették a költő által ajándékozott fényképpel együtt — hiszen egyikükhöz írta a költő ezeket a verseket, húsz éves korában. Sűrűn fordult meg az idétt körükben, a bajszentiváni Tessényi-kurián, Tóth Kálmán, a fiatal fejlődő poéta — valami távoli atyafiság is volt közte és a Tessényi-család között — és az ifjú költői érzésének egy-egy bizonyága a ház leánykájának emlékül írt és megőrzött eme három vers. Közlöm úgy, azzal a helyesírással, mint az eredetiben van:

1.

Egy halál van: szeretetlen élet!
egy élet van: a szerelem..
Szerelem a mindennapiságban
szent menhely az élet-tengeren.

Légy szerelmes — szenvedő, vagy boldog
hidd el nékem többet élvezel
mintha jég-szobor gyanánt hideg vagy
s üdvöt, édes kint nem érezel.

Ha most érzed ezt a boldogságot
vagy talán majd egykor érezed
néha-néha üdvös perceidben
vesd reám is szép emlékedet. —

S mond ez a fiu érezett
aki nekem írta ez emléket!

2.

Kérdezd szivedtől, hogy ki boldogabb
Egy erős tölgy: mit fed örökre jég...
Vagy egy igénytelen szerény bokor
Mely égő lángtól darabokra ég?
S ezen két kép közül mit szived választ
Éltedben szent irányadóul válaszd.

3.

Hol vigan rengető
Bölcsőd fája termett
Hol a porban jáczál
Mint gondtalan gyermek
Hol termend menyasszony
Koszorud virága
Szent legyen előtted
A magyar hazája.

Imád nemzetedet
Hazád édes képe
Szent oltárként áljon
Szived közepébe
És ha majd érette
Imádkozol távol
Emlékezz meg rólam
A hon hű fiáról.

Baja ápril 11. 851.

Tóth Kálmán.

Közli: ZÁMBÓ AURÉL.